

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6CoCsp/8/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5117205738
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Urbanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:5117205738.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Urbanovej a členov Mgr. Andreja Kekelyho a JUDr. Vladimíra Topoľančíka, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Prievozská 2, 821 09 Bratislava – mestská časť Ružinov, IČO: 35 724 803, zastúpeného spoločnosťou: Remedium Legal s.r.o., Prievozská 2, 821 09 Bratislava – mestská časť Ružinov, IČO: 53 255 739, proti žalovaným: 1/ A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D. E. F. XXX/X, XXX XX G., 2/ H. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. XXX/XX, XXX XX G., o zaplatenie sumy 3.136,95 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 4Csp/37/2017-319 zo dňa 29.10.2021, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Žilina č. k. 4Csp/37/2017-319 zo dňa 29.10.2021 potvrdzuje.

Žalovaným v rade 1/ a 2/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania
n e p r i z n á v a .

Odvolací súd n a r i a d' u j e súdu prvej inštancie opravu napadnutého rozsudku v úvode jeho záhlavia, a to tak, že po označení súdu uvedie titul, meno a priezvisko sudkyne rozhodujúcej vo veci doplnením textu:

... „v konaní pred samosudkyňou JUDr. Ivetou Sýkorovou,“...

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom (v poradí druhým) okresný súd žalobu zamietol (veta prvá výroku). O trovách konania rozhodol tak, že žalovaným v rade 1/ a 2/ ich náhradu nepriznal (veta druhá výroku).

2. V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca sa žalobou doručenu súdu dňa 16.02.2017 domáhal, aby súd uložil žalovaným v rade 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 3.136,95 eur s príslušenstvom a trovy, ktoré mu v súvislosti s týmto konaním vzniknú. Žalobca svoju žalobu skutkovo odôvodnil tým, na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej dňa 23.10.2015 medzi postupcom - J. J., a.s. (ďalej v texte ako „J.“) a žalobcom došlo k postúpeniu žalovanej pohľadávky na žalobcu. Právny predchodca žalobcu J. a žalovaní dňa 05.08.2011 uzatvorili zmluvu č. 0374270435, na základe ktorej J. poskytla žalovaným peňažné prostriedky vo výške 5.000,00 eur, ktoré mali žalovaní splácať v pravidelných mesačných splátkach od prvého čerpania úveru do 31.08.2011 vo výške 66,37 eur k poslednému dňu kalendárneho mesiaca a od 27.09.2011 vo výške 90,45 eur k 27. dňu v kalendárnom mesiaci. Ku dňu postúpenia predstavovala pohľadávka J. sumu 3.136,95 eur. Táto suma pozostáva z istiny úveru vo výške 2.322,80 eur, z riadneho úroku vo výške 715,62 eur, z úroku z omeškania vo výške 98,53 eur a z poplatkov vo výške 0 eur, čo vyplýva z prílohy k Zmluve o postúpení pohľadávok.

Do podania žaloby žalovaní vykonali v prospech žalobcu úhrady vo výške 0 eur. Dlžná suma ku dňu podania žaloby tak predstavuje 3.136,95 eur, ktorá pozostáva z neuhradenej istiny úveru vo výške 2.322,80 eur, z neuhradeného riadneho úroku vo výške 715,62 eur

z neuhradeného úroku z omeškania vo výške 98,53 eur a z neuhradených poplatkov vo výške 0 eur. Zároveň žalobca žiadal, aby mu súd priznal aj úroky z omeškania v zákonom stanovenej výške, počnúc dňom 24.10.2015, t.j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky.

3. Z listinných dôkazov pripojených k žalobe prvoinštančný súd zistil, že predmetom Zmluvy o splátkovom úvere č. 0374270435 uzatvorenej dňa 05.08.2011 medzi právnym predchodcom žalobcu J. J. a.s. ako veriteľom a žalovanými 1/ a 2/ ako dlžníkmi bolo poskytnutie splátkového úveru bankou dlžníkom vo výške 5.000,00 eur. Zmluvné strany si dohodli nasledovné zmluvné podmienky: typ a výška úrokovej sadzby: fixná do splatnosti, 16,90 % ročne v deň uzatvorenia úverovej zmluvy; úrok z omeškania 8 % ročne; spôsob poskytnutia úveru: jednorazovo bezhotovostne; spracovateľský poplatok: 119,00 eur uhradený pri uzatvorení úverovej zmluvy z prostriedkov úveru; poplatok za správu úveru: 2,99 eur mesačne odo dňa uzatvorenia úverovej zmluvy; poplatok za upomienku: 25,00 eur; výšku splátky a splatnosť: od prvého čerpania úveru do 31.08.2011 vo výške 66,37 eur mesačne, k poslednému dňu kalendárneho mesiaca (splátka vo výške úrokov a poplatkov); od 27.09.2011 vo výške 90,45 eur (ďalej len „splátka“) mesačne, k 27. dňu v kalendárnom mesiaci (splátka vo výške istiny, úrokov, úrokov z omeškania, poplatkov, nákladov banky spojených s úverom); počet splátok: 119 od 27.09.2011; konečná splatnosť úveru: 27.07.2021; ročná percentuálna miera nákladov: 20,45 %; priemerná hodnota RPMN: 17,62 % a celkovú čiastku spojená s úverom: 10.946,69 eur.

4. V zmysle Štandardných európskych informácií o spotrebiteľskom úvere zo dňa 05.08.2011 (čl. 6) je v časti: Splátky a prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky poukazovať, uvedené, že výška splátky istiny predstavuje 90,45 eur, splatnosť prvej splátky istiny je 27.09.2011, počet splátok istiny: 119, periodicita a splatnosť splátky istiny: mesačne, k 27. dňu v kalendárnom mesiaci. Konečná splatnosť úveru: 27.07.2021, splatnosť úrokov

a poplatkov: mesačne v posledný deň kalendárneho mesiaca. Ako celková čiastka, ktorú bude spotrebiteľ musieť zaplatiť (výška požičanej istiny + úroky a prípadné náklady spojené so spotrebiteľským úverom) je uvedená suma 10.946,69 eur, poplatok za správu úveru 2,99 eur mesačne a spracovateľský poplatok 119,00 eur.

5. Z článku 5.5.3 Všeobecných obchodných podmienok vyplýva, že v pochybnostiach pri výpisoch v elektronickej a papierovej forme je pre klienta záväzný výpis v papierovej forme.

6. Na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok č. 1237/2015/CE uzatvorenej dňa 23.10.2015 medzi právnym predchodcom žalobcu – J. J. a.s. a žalobcom ako právnym nástupcom pôvodného veriteľa, ako podľa Prílohy č. 1 k tejto zmluve (došlo

k postúpeniu pohľadávky vymáhanej v tomto konaní na žalobcu.

7. Listom zo dňa 30.10.2015 J. J. a.s. oznámila žalovaným postúpenie pohľadávky vzniknutej zo Zmluvy o splátkovom úvere na žalobcu.

8. Žalovaní sa k žalobe, ktorá im bola doručená podľa § 116 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z., Civilný sporový poriadok (v texte aj len ako „CSP“) v stanovenej lehote písomne nevyjadrili.

9. Okresný súd prvýkrát rozhodol rozsudkom č.k. 4Csp/37/2017-192 dňa 18.12.2019 tak, že zaviazal žalovaných zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 453,71 eur spolu

s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 453,71 eur od 24.10.2015

do zaplataenia (prvá veta výroku) a vo zvyšnej časti žalobu zamietol (druhá veta výroku) s odôvodnením, že z dôvodu absencie obligatórnej náležitosti zmluvy v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. poskytnutý spotrebiteľský úver považoval za bezúročný

a bez poplatkov, a preto žalobcovi priznal len čistú nesplatenú istinu bez úrokov a poplatkov po odčítaní úhrad. Žalovaným bol poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 5.000,00 eur, z ktorého dlžníci uhradili žalobcovi celkom sumu 4.546,29 eur. Z uvedeného dôvodu prvoinštančný súd priznal žalobcovi neuhradený zostatok istiny úveru vo výške 453,71 eur

s úrokom z omeškania vo výške vo výške 8,05 % ročne zo sumy 453,71 eur od 24.10.2015 (t.j. odo dňa nasledujúceho po dni účinnosti postúpenia pohľadávky právnym predchodcom žalobcu na žalobcu) až do zaplataenia.

10. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal žalobca odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Žiline ako súd odvolací uznesením sp. zn. 6CoCsp/35/2020 zo dňa 31.03.2021 tak, že rozsudok súdu prvej inštancie sp. zn. 4Csp/37/2017-192 zo dňa 18.12.2019 v druhej vete výroku, ktorou súd žalobu vo zvyšnej časti zamietol a v tretej vete o trovách konania zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Vo zvyšnej časti, t.j. v prvej vete výroku zostal rozsudok súdu prvej inštancie nedotknutý.

11. Odvolací súd uviedol, že podľa prelomového rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci C-331/18, TE proti POHOTOVOSTĚ, s.r.o. zo dňa 5. septembra 2019, však článok 10 ods. 2 a článok 22 ods. 1 smernice 2008/48 tak, ako boli vyložené rozsudkom z 9. novembra 2016 Home Credit Slovakia (C-42/15), sa majú uplatniť aj na zmluvu o úvere, ktorá bola uzatvorená pred vyhlásením tohto rozsudku (C-42/15) a pred zmenou vnútroštátnej právnej úpravy, vykonanou s cieľom dosiahnuť súlad s výkladom prijatým v uvedenom rozsudku.

12. V odôvodnení rozsudku vo veci C-331/18 TE proti POHOTOVOSTĚ, s.r.o. Súdny dvor EÚ konštatoval, že požiadavka konformného výkladu je obmedzená všeobecnými právnymi zásadami, najmä zásadou právnej istoty, v zmysle ktorej nemôže slúžiť ako základ pre výklad vnútroštátneho práva contra legem. Aj napriek uvedenému, vnútroštátne súdy musia v prípade potreby zmeniť ustálenú vnútroštátnu judikatúru, ak vychádza z výkladu vnútroštátneho práva, ktorý je nezlučiteľný s cieľmi smernice.

13. Vzhľadom na uvedené závery v rozsudku Súdneho dvora Európskej únie C-331/18, vnútroštátne súdy sú povolané k zmene súdnej praxe, a to prostredníctvom zmeny vnútroštátnej judikatúry (keďže ustálená rozhodovacia prax súdov požadujúca rozčlenenie splátky, podporená rozhodovacou praxou vyšších súdnych autorít, napr. v rozhodnutiach Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/128/2016, sp. zn. 7Sžo/61/2015, vychádzala z výkladu vnútroštátneho práva odlišného od výkladu smernice, obsiahnutého v rozsudku Súdneho dvora EÚ C-42/15 Home Credit Slovakia), v tom zmysle, že zmluva o spotrebiteľskom úvere nemusí špecifikovať splátku úveru rozpisom na istinu, úrok a ostatné poplatky. Takýto výklad sa má uplatniť aj na zmluvu o úvere, o akú ide vo veci samej, ktorá bola uzatvorená pred vyhlásením rozsudku Súdneho dvora EÚ C-42/15 Home Credit Slovakia, ako aj pred zmenou vnútroštátnej právnej úpravy (zákon č. 279/2017 Z. z. ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony v znení oznámenia o oprave chyby č. 299/2017 Z. z.), vykonanej s cieľom dosiahnuť súlad s výkladom prijatým v uvedenom rozsudku.

14. So zreteľom na uvedené závery právny názor súdu prvej inštancie, podľa ktorého poskytnutý spotrebiteľský úver treba považovať za bezúročný a bez poplatkov, z dôvodu, že zmluva o spotrebiteľskom úvere pre absenciu rozpisu splátky na istinu, úrok, poplatky, nespĺňala náležitosti vyplývajúce z ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch, už nebolo možné považovať za správny. Po vydaní rozsudku Súdneho dvora EÚ C-331/2018, TE proti POHOTOVOSTĚ s.r.o., je dôvodné očakávať zosúladenie rozhodovacej činnosti najvyššej vnútroštátnej súdnej autority, ako aj ostatných súdov s týmto rozhodnutím. Odvolacia námietka žalobcu o dodržaní zákonnej náležitosti podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch bola preto opodstatnená.

15. Na výzvu konajúceho súdu adresovanú právnomu zástupcovi žalobcu za účelom oznámenia, ako dospel žalobca k výpočtu celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ titulom úverovej zmluvy zaplatiť, sa žalobca vyjadril prostredníctvom právneho zástupcu podaním doručeným súdu dňa 03.08.2021, v ktorom uviedol, že pri výpočte celkovej čiastky je potrebné zohľadniť výšku poslednej splátky v sume zostatku pohľadávky, a to podľa bodu 5.5.3 Obchodných podmienok, podľa ktorého ustanovenia Obchodných podmienok predstavovala výška poslednej splátky sumu 88,22 eur.

16. Žalobca dospel k sume celkovej čiastky 10.946,69 eur nasledovným výpočtom – súčtom týchto položiek: 1 x 119,00 eur – spracovateľský poplatok zmysle čl. 1.1 zmluvy; 1x 66,37 eur – splátka splatná 31.08.2011 v zmysle čl. 1 zmluvy; 118 x 90,45 eur – splátky splatné od 27.09.2011 do 27.06.2021 = 10.673,10 eur; 1 x 88,22 eur – splátka splatná 27.07.2021 v zmysle bodu 5.5.3 Obchodných podmienok.

17. Na výzvu súdu, aby žalobca predložil výpis z účtu, z ktorého bude vyplývať úverová história za obdobie od 05.08.2011 do 16.09.2011, keďže žalobca predložil výpis z účtu len za obdobie od 17.09.2011 do 23.04.2017, žalobca podaním doručeným dňa 07.09.2021 súdu oznámil, že žalobca nedisponuje výpisom z účtu, vzťahujúcim sa na obdobie od 05.08.2011 do 16.09.2011 a súdu predložil len interný dokument pôvodného veriteľa z jeho interného systému – platobnú históriu (č.l. 285 – 299 spisu).

18. Žalobca súdu predložil výpis z účtu, č. úveru 374270435 za účtovné obdobie 17.09.2011 – 23.04.2017, z ktorého konajúci súd zistil, že úver bol poskytnutý vo výške 5.000,00 eur, pričom v zmysle výpisu z účtu bola prvá splátka vo výške 90,45 eur uhradená dňa 27.09.2011.

19. Pri svojom rozhodovaní súd prvej inštancie vychádzal z ust. § 1 ods. 2, § 2 písm. a), b), d), g), h), i), l), § 9 ods. 1 a 2, § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných

úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy – t. j. ku dňu 05.08.2011, ako aj ust.

§ 261 ods. 6 písm. d), § 497 Obchodného zákonníka, ako aj ust. § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka a konštatoval, že na základe predložených listinných dôkazov dospel k záveru,

že záväzkový vzťah, ktorý vznikol medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanými

na základe Zmluvy o splátkovom úvere uzatvorenej dňa 05.08.2011, je vzťahom občianskoprávnym. Jedná sa o spotrebiteľskú zmluvu (§ 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka), ktorú uzatvoril právny predchodca žalobcu ako dodávateľ v zmysle ust. § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka a žalovaní ako spotrebiteľia v zmysle ust. § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka. Súčasne záväzkovo-právny vzťah založený predmetnou zmluvou možno podradiť pod príslušné ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy. Právneho predchodcu žalobcu preto možno považovať za veriteľa, žalovaných

za spotrebiteľov a Zmluvu o splátkovom úvere uzatvorenú dňa 05.08.2011 za zmluvu

o spotrebiteľskom úvere v zmysle ust. § 2 písm. a), b), d) citovaného zákona.

20. V prejednávanom prípade sa preto jedná o spor s ochranou slabšej strany sporu, ktorý typ sporu je upravený v ust. § 290 a nasl. CSP. Z uvedeného dôvodu prvoinštančný súd v zmysle ust. § 295 CSP z úradnej povinnosti skúmal, či zmluva obsahuje všetky povinné náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., pričom dospel k záveru, že v predmetnej spotrebiteľskej zmluve absentuje povinná náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) citovaného zákona, a to správny údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť.

21. V danej súvislosti súd prvej inštancie poukázal na rozpor medzi zmluvou a štandardnými európskymi informáciami o spotrebiteľskom úvere, v ktorých je uvedená ako výška splátky suma 90,45 eur, pričom splatnosť prvej splátky je určená až dátumom 27.09.2011 (je teda výslovne uvedené, že prvá splátka je splatná až dňa 27.09.2011), počet splátok istiny 119. Výpočet celkovej čiastky na základe údajov v štandardných európskych informáciách o spotrebiteľskom úvere je tak nasledovný: počet splátok 119 x výška splátky 90,45 eur = 10.763,65 eur + poplatok 119,00 eur, súčet je 10.882,55 eur.

22. Naproti tomu v zmluve o splátkovom úvere je uvedená celková čiastka vo výške 10.946,69 eur, spracovateľský poplatok za poskytnutie úveru 119,00 eur, výška splátky a splatnosť je uvedená od prvého čerpania úveru do 31.08.2011 vo výške 66,37 eur mesačne a od 27.09.2011 je uvedené splácanie splátkami v počte 119, každá splátka vo výške 90,45 eur. Keďže bolo dojednané splácanie úveru mesačne, je zrejmé, že dotedy, ako mal byť úver od 27.09.2011 splácaný splátkami v počte 119 a vo výške každej splátky 95,45 eur, mala byť okrem toho splatná jediná splátka - za mesiac august vo výške 66,37 eur.

23. Po vykonaní výpočtu celkovej čiastky podľa parametrov uvedených v zmluve súčtom:

- sumy prvej splátky 66,37 eur, súčinu splátky vo výške 90,45 eur x počtom splátok 119 = 10.763,55 eur a poplatku 119,00 eur sa výsledok rovná sume 10.948,92 eur, ktorá nezodpovedá sume 10.946,69 eur uvedenej v zmluve.

24. V zmysle vyjadrenia právneho zástupcu žalobcu v podaní doručenom súdu dňa 03.08.2021 pozostáva suma celkovej čiastky uvedená v zmluve vo výške 10.946,69 eur

zo súčtu: sumy poplatku 119,00 eur, sumy prvej splátky 66,37 eur, súčinu mesačnej splátky 90,45 eur x počet splátok 118 = 10.673,10 eur a sumy tvrdenej poslednej splátky vo výške 88,22 eur, ktorá však nevyplyva zo žiadneho ustanovenia zmluvy, ani zo žiadneho dokumentu predloženého v tomto konaní a ani z bodu 5.5.3 Obchodných podmienok.

25. Podľa bodu 5.5.3 Všeobecných obchodných podmienok predložených žalobcom

v pochybnostiach pri výpisoch v elektronickej a papierovej forme je pre klienta záväzný výpis v papierovej forme. Toto ustanovenie Všeobecných obchodných podmienok sa teda vôbec nevzťahuje k výške splátky a iné obchodné podmienky, ktoré by v zmysle tvrdenia žalobcu obsahoval bod 5.5.3 upravujúci výšku poslednej splátky, žalobca v konaní nepredložil.

26. Na základe takto zisteného skutkového stavu konajúci súd dospel k záveru,

že z údajov v zmluve uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanými v rade 1/ a 2/ a ani z údajov v pripojených dokumentoch nie je možné jednoznačne dospieť k sume celkovej čiastky 10.946,69 eur, ktorá je uvedená v zmluve. Údaj o celkovej čiastke, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť, tak v danom prípade nebol v zmluve vyjadrený správne, keďže

z jednotlivých parametrov uzatvorenej zmluvy o spotrebiteľskom úvere nie je možné predmetný údaj vyjadriť, ani po matematickom prepočte, určitým a zrozumiteľným spôsobom, nevyvolávajúc pochybnosti spotrebiteľa o celkovej čiastke, ktorú musí zaplatiť titulom uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Pokiaľ zákonodarca urobil celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, povinnou súčasťou zmluvy o

spotrebiteľskom úvere, bolo jeho úmyslom a cieľom, aby sa predmetný údaj v zmluve tohto zmluvného typu uvádzal, pričom by sa mala uvádzať len správna hodnota celkovej čiastky, ktorá by spotrebiteľovi dávala pravdivý, reálny obraz o hodnote nákladov, aby spotrebiteľ na základe takéhoto údajja mohol usúdiť a porovnať úverový produkt s inými a prijať svoje rozhodnutie o výhodnosti či nevýhodnosti ponúkaného úveru. Spotrebiteľ bez presného číselného uvedenia celkovej čiastky, ktorú je povinný zaplatiť, nemá možnosť bez akýchkoľvek pochybností posúdiť rozsah svojho záväzku. V danom prípade, po matematickom prepočte v rámci kontraktačného procesu mohol spotrebiteľ dospieť k rôznym variantom celkovej sumy svojho záväzku voči veriteľovi, z čoho je zrejmé, že suma celkovej čiastky je uvedená neurčitým spôsobom, preto je zmluva v časti údajja o celkovej čiastke právnym úkonom absolútne neplatným a má sa tak za to, že tento údaj v zmluve neexistuje. Z dôvodu absencie obligatórneho údajja v predmetnej spotrebiteľskej zmluve (celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítaného

na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere), okresný súd v zmysle ust. § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. dospel k záveru, že predmetný spotrebiteľský úver je bezúročný a bez poplatkov, a preto je možné žalobcovi priznať len čistú nesplatenú istinu úveru, teda len rozdiel medzi sumou poskytnutého úveru 5.000,00 a sumou 4.546,29 eur, ktorú žalovaní titulom úverovej zmluvy už uhradili, t.j. sumu 453,71 eur, ktorá už ale bola žalobcovi právoplatne priznaná prvým rozsudkom okresného súdu zo dňa 18.12.2019 spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 453,71 eur

od 24.10.2015 do zaplataenia. Keďže aktuálne už niet nesplatenj istiny úveru, ktorú by bolo možné žalobcovi priznať, súd jeho žalobu ako nedôvodnú zamietol.

27. O trovách konania okresný súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 a 2 a § 262 ods. 2 CSP a konštatoval, že žalobe, ktorou sa žalobca domáhal zaplataenia sumy 3.136,95 eur s príslušenstvom (100 % hodnoty sporu), vyhovel (svojím prvým rozsudkom zo dňa 18.12.2019) iba v časti o zaplataenie sumy 453,71 eur s príslušenstvom (čo v percentuálnom vyjadrení predstavuje 14,46 % hodnoty sporu) a v časti o zaplataenie sumy 2683,24 eur

s príslušenstvom (čo v percentuálnom vyjadrení predstavuje 85,54 % hodnoty sporu) žalobu zamietol, je zrejmé, že úspešnejšou stranou v spore boli žalovaní, a to v rozsahu 71,08 % (t. j. 85,54 % mínus 14,46 % = 71,08 %). Nakoľko si však žalovaní náhradu trov konania neuplatnili a zo spisu nevyplýva, že by im doposiaľ nejaké trovy vznikli, s poukazom

na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/544/2015 zo dňa 26.10.2016 im súd náhradu trov konania nepriznal.

28. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca, ktorý sa domáhal, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zmenil tak, že jeho žalobe v celom rozsahu vyhovie, a súčasne prizná žalobcovi voči žalovaným v rade 1/ a 2/ nárok na náhradu trov prvoinštančného i odvolacieho konania.

29. Odvolateľ namietal, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a zároveň, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces. Odvolateľ nesúhlasil so záverom okresného súdu o bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru z dôvodu, že zmluva uzavretá medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanými neobsahovala údaj podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. (nesprávne uvedenie celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť). V danej súvislosti žalobca poukázal na znenie ust. § 2 písm. h) a g) označeného zákona tvrdiac, že celková čiastka spojená s úverom je i s ohľadom na celkové náklady spotrebiteľa v zmluve uvedená správne vo výške 10.946,69 eur. V článku I. predmetnej zmluvy je obsiahnutá výška ročnej percentuálnej miery nákladov 20,45 %, ako

aj celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť vo výške 10.946,69 eur, čím boli zároveň splnené zákonné požiadavky podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. Žalobca poukázal na svoj výpočet tak, ako ho uviedol súd prvej inštancie v bode 45. odôvodnenia svojho rozhodnutia. Konštatoval, že výpočet celkových nákladov zo strany konajúceho súdu vo výške 10.948,92 eur predstavuje veľmi malý rozdiel v sume celkovej čiastky uvedenej v zmluve, keď tento rozdiel je nepatrný (2,23 eur) a je spôsobený zaokrúhľovaním pri súčte splátok a ostatných nákladov súvisiacich s poskytnutým úverom, keďže ich výška je v zmluve uvedená s presnosťou na dve desatinné miesta. Pri tak minimálnej matematickej odchýlke

pri výpočte celkových nákladov považuje žalobca za neprimerane prísne a šikanózne pre veriteľa, aby bol úver považovaný za bezúročný a bez poplatkov. Je totiž zrejmé, že zmluva prehľadne upravuje

všetky podstatné náležitosti súvisiace s poskytnutým úverom, ako je výška úveru, podmienky jeho čerpania, splácania, RPMN, úrokovú sadzbu, poplatky spojené s úverom a aj celkovú čiastku spojenú s úverom, ktoré dávajú spotrebiteľovi dostatočný obraz o tom, k akému záväzku sa zaväzuje a aké náklady s týmto záväzkom súvisia. Žalobca ďalej uviedol, že cieľom ust. § 9 zákona č. 129/2010 Z. z. je práve poskytnutie dostatočného množstva informácií spotrebiteľovi v rámci uzatváraných zmluvných vzťahov s dodávateľom týkajúcich sa podmienok úveru, nákladov a záväzkov, ktoré z neho vyplývajú. Medzi podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere patrí okrem iného aj uvedenie celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ titulom úveru zaplatiť.

30. Na základe vyššie uvedenej argumentácie žalobca mal za to, že celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, celkové náklady spojené s úverom, ako aj všetky ostatné náležitosti, ktoré určujú rozsah záväzku v zmluve, sú uvedené prehľadne a správne tak, aby bol spotrebiteľ schopný posúdiť rozsah svojho záväzku, a teda v súlade s ust. § 2, ako aj § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. Žalobca na podporu svojej argumentácie označil viaceré rozhodnutia odvolacích súdov, napr. uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43CoCsp/16/2021 zo dňa 21.04.2021, ale aj uznesenia Krajského súdu v Nitre sp. zn. 12CoCsp/42/2021 zo dňa 07.07.2022 a sp. zn. 12CoCsp/22/2022 zo dňa 31.05.2022 tvrdiac, že nepatrný rozdiel medzi výpočtom celkovej sumy zo strany súdu a výpočtom uvedeným v zmluve vznikol zaokrúhľovaním súm pri výpočte a nie je v neprospech žalovaného ako spotrebiteľa. Prihliadnuc k obsahu zmluvy je nespochybniteľné, že žalovaná mala jednoznačnú možnosť rozpoznať rozsah svojho záväzku, v dôsledku čoho je aplikácia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru neprímerane prísna. Výklad so sankciou bezúročnosti a bezpoplatkovosti by aj v danom prípade bol neprímerane prísny, popierajúci zásadu primeranosti alebo proporcionality. Tomu nasvedčuje aj judikatúra Súdneho dvora Európskej únie, ktorý v rozsudku C-42/15 zo dňa 09.11.2019 vo štvrtom výroku uviedol: „Článok 23 smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil, že v prípade, ak zmluva o úvere neobsahuje všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 tejto smernice, táto zmluva sa bude považovať

za zmluvu o úvere bez úrokov a poplatkov, pokiaľ ide o okolnosť, ktorej neuvedenie môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. V bode 63. tiež Súdny dvor EÚ už rozhodol, že tvrdosť sankcií musí byť primeraná závažnosti porušení, ktoré postihujú, a to najmä zabezpečením skutočne odrádzajúceho účinku, pričom musia rešpektovať všeobecnú zásadu proporcionality (pozri rozsudok z 27.03.2014, LCL Le Crédit Lyonnais, C-565/12, EU:C:2014:190, bod 45. a citovanú judikatúru)“; bod 69: „Vzhľadom na judikatúru uvedenú v bodoch 63. až 68. tohto rozsudku je potrebné konštatovať,

že porušenie povinnosti veriteľa, ktorá má podstatný význam v kontexte smernice 2008/48, môže byť sankcionované podľa vnútroštátnej právnej úpravy zánikom nároku tohto veriteľa na úroky a poplatky.“; bod 72.: „Za primerané by sa však nemalo považovať, ak v súlade s touto vnútroštátnou právnou úpravou uplatnenie takejto sankcie vyvoláva voči veriteľovi závažné následky v prípade neuvedenia niektorých náležitostí spomedzi náležitostí upravených v čl. 10 ods. 2 smernice 2008/48, ktoré svojou povahou nemôžu mať vplyv

na schopnosť dlžníka posúdiť rozsah svojho záväzku, ako je najmä názov a sídlo príslušného orgánu dohľadu uvedené v čl. 10 ods. 2 písm. v) tejto smernice.“ Vychádzajúc z uvedeného mal žalobca za to, že nie je možné považovať poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov, keďže podľa jeho názoru predmetná zmluva spĺňa všetky zákonom predpísané náležitosti (vrátane údajov o celkových nákladoch spotrebiteľa spojených s úverom s minimálnou matematickou odchýlkou) a jasným spôsobom upravuje rozsah záväzku, ku ktorého úhrade sa spotrebiteľ zaviazal. Pokiaľ okresný súd tvrdí, že v zmluve takéto ustanovenie absentuje, alebo je nesprávne, podľa názoru žalobcu sa jedná o nesprávne právne posúdenie, a súčasne konajúci súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam.

31. Žalovaní zostali v odvolacom konaní nečinní.

32. Ďalšie podania strán sporu neboli v štádiu odvolacieho konania produkované.

33. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 379 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s § 219 ods. 3 CSP toto rozhodnutie v zmysle § 387 ods. 1 CSP vo veci samej, t. j. v prvej vete výroku a tiež v závislom výroku o trovách konania (veta druhá výroku), ako vecne správne potvrdil.

34. Odvolací súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené, pričom sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie. Okresný súd v dostatočnom rozsahu

zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ust. § 220 až § 222 CSP. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj odvolací súd. Z uvedených dôvodov sa krajský súd v odvolacom konaní obmedzil na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP).

35. Vo všeobecnosti však možno konštatovať, že žalobca sa vo svojom odvolaní nestotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie prezentovanými v napadnutom rozhodnutí.

36. Primárne odvolací súd zdôrazňuje, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany sporu, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, navrhovaním

a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04), ani právo na to, aby bola strana pred všeobecným súdom úspešná, teda aby sa rozhodlo v súlade s jej požiadavkami (I. ÚS 50/04). Do obsahu základného práva podľa článku 46 ods. 1 Ústavy a práva na spravodlivý proces podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru nepatrí ani právo strany sporu vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia dôkazov (II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03). Zároveň dáva odvolací súd do pozornosti, že právu

na odôvodnenie súdneho rozhodnutia (ako súčasť základného práva na súdnu ochranu) zodpovedá povinnosť dotknutého súdu dať odpoveď nielen na skutkové a právne otázky daného prípadu, ale i na relevantné argumenty strán. Okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, prečo žalobu žalobcu vo zvyšnej časti zamietol, pričom ku svojim záverom dospel v kontexte všetkých vykonaných dôkazov s prihliadnutím na individuálne okolnosti prejednávanej veci. V tejto súvislosti odvolací súd poznamenáva, že právu

na odôvodnenie súdneho rozhodnutia (ako súčasť základného práva na súdnu ochranu) zodpovedá povinnosť dotknutého súdu dať odpoveď nielen na skutkové a právne otázky daného prípadu, ale i na relevantné argumenty strán. V súdnej veci však okresný súd svoje rozhodnutie podrobne a zákonným spôsobom odôvodnil. Právo na súdnu ochranu však nemožno zamieňať s „právom“ strany sporu byť pred súdom úspešnou; prípadne s „právom“ na vydanie rozhodnutia v súlade s jej požiadavkami a právnymi názormi. Preto nie je porušením daného základného práva, ak súd nerozhodne podľa predstáv strany sporu; vrátane predstáv o obsahu odôvodnenia súdneho rozhodnutia. S prihliadnutím na obsah dokazovania vykonaný okresným súdom popísaný v odôvodnení jeho rozsudku krajský súd len doplnil dôvody napadnutého rozhodnutia. Uvedený postup odvolacieho súdu je v súlade s uznesením Ústavného súdu SR sp. zn. IV. 350/2009 zo dňa 08.10.2009, podľa ktorého „....odôvodnenia rozhodnutí prvostupňového súdu a odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane, pretože prvostupňové a odvolacie konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok (II. ÚS 78/2005, III. ÚS 264/2008, IV. ÚS 372/2008). Tento právny názor zahŕňa aj požiadavku komplexného posudzovania všetkých rozhodnutí všetkých všeobecných súdov (tak prvostupňového súdu, ako aj odvolacieho súdu a prípadne aj dovolacieho súdu), ktoré boli vydané v priebehu príslušného súdneho konania“.

37. Na doplnenie považoval odvolací súd za nevyhnutné reagovať na odvolaciu argumentáciu žalobcu formulovanú v jeho opravnom prostriedku, pričom v zmysle princípu neúplnej apelácie sa nezaoberal inými prípadnými pochybeniami okresného súdu. Zároveň krajský súd poukazuje na zodpovednosť odvolateľa za obsahové vymedzenie svojho odvolania, v spojitosti s nevyhnutnosťou odvolacieho súdu rešpektovať svoju viazanosť odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 CSP).

38. Podstatou odvolania žalobcu bola námietka, že veriteľ (J., a.s.), ktorý dňa 05.08.2011 uzatvoril so žalovanými Zmluvu o splátkovom úvere č. 0374270435, neporušil svoju povinnosť podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, v zmysle ktorého zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať okrem iného ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. Akcentoval, že nepatnosť rozdielu (2,23 eur) je vo výpočte celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, ktorá je v predmetnej spotrebiteľskej zmluve uvedená vo výške 10.946,69 eur a podľa výpočtu táto suma predstavuje 10.948,92 eur. Rozdielnosť týchto súm je spôsobená zaokrúhľovaním pri súčte splátok a ostatných nákladov súvisiacich s poskytnutým úverom, keďže ich výška je v zmluve uvedená s presnosťou na dve desiatinné miesta. Pri tak minimálnej matematickej odchýlke vo výpočte celkových nákladov považuje odvolateľ záver prvoinštančného súdu o bezúročnosti a bezpoplatkovosti [§ 11 ods. 1 písm. a) zákona

č. 129/2010 Z. z.] pre veriteľa za nepriemerane prísny a šikanóznny.

39. K uvedenej argumentácii žalobcu odvolací súd uvádza, že aby bolo možné konštatovať splnenie povinnosti veriteľa vyplývajúcej z ust. § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, musia byť údaje

uvedené v spotrebiteľskej zmluve uvedené nielen formálne, ale zároveň musia byť aj úplné, určité, zrozumiteľné a správne. Týmto spôsobom zákonodarca chráni spotrebiteľa a naplňa účel sledovaný právnou úpravou spotrebiteľských zmlúv, ktorým je úplné informovanie spotrebiteľa o podmienkach v tomto prípade úverovej zmluvy v záujme ochrany slabšej zmluvnej strany. Správnosť údajov totiž nepochybne ovplyvňuje rozhodnutie spotrebiteľa vstúpiť do určitého záväzku. Zároveň spotrebiteľ musí mať možnosť zoznámiť sa so skutočným obsahom právneho úkonu, aby vedel, čo konkrétne je predmetom dojednania a aké sú jeho práva a záväzky z toho plynúce. Ak by sa pripustil výklad, že akýkoľvek údaj (teda aj chybný) uvedený v zmluve, splňa podmienky § 9 ods. 2 citovaného zákona, stratilo by toto ustanovenie zmysel. Jednou z obligatórnych náležitostí spotrebiteľskej zmluvy je aj údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, ktorého definíciu udáva ust. § 2 písm. h) citovaného zákona. Spotrebiteľ na základe správne v zmluve uvedených informácií o celkovej čiastke, ktorú musí zaplatiť, dostáva jasnú predstavu o celkovej hodnote svojho záväzku, o tom, čo vlastne spláca a akú sumu si skutočne požičal, ako aj to, akú má povahu jeho záväzkov z hľadiska nákladov s ním spojených. Zároveň nesprávne uvedený údaj môže mať za následok vplyv na správnosť ďalších údajov spotrebiteľskej zmluvy a tiež na samotnú výšku záväzkov spotrebiteľa (výšku splátky, úročenie úverovej zmluvy). Pokiaľ teda údaje predstavujúce obligatórne náležitosti spotrebiteľskej zmluvy nie sú uvedené v zmluve správne, nemožno hovoriť o splnení povinnosti podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, pričom nesplnenie z neho vyplývajúcej povinnosti zákon striktnie sankcionuje tým, že spotrebiteľský úver sa stáva od počiatku bezúročný a bez poplatkov [§ 11 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch]. V tomto smere teda neexistuje žiadna výnimka a veriteľ sa nemôže zbaviť svojej povinnosti tvrdiac, že sa jedná len o minimálnu matematickú odchýlku vzniknutú pri zaokrúhľovaní, pretože sa jedná o exaktný matematický výpočet, ktorý je nemenný. Rovnako, ako pri zaokrúhľovaní celých čísel, aj pri desatinných číslach zaokrúhľujeme čísla končiace sa číslicou 5 nahor. Je preto jedno, kto zaokrúhľuje čísla (t. j. či je to veriteľ pri uzatváraní úverovej zmluvy alebo súd pri rozhodovaní sporu, prípadne ktorýkoľvek iný subjekt), každý musí pri výpočte celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, postupovať rovnako, podľa nemenných matematických zásad zaokrúhľovania. Akákoľvek argumentácia žalovaného o matematickej odchýlke preto nemá relevanciu. V danej súvislosti odvolací súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 9Cdo 291/2021 zo dňa 27.11.2023 a sp. zn. 4Cdo 93/2022 zo dňa 31.05.2023.

40. Osobitná úprava spotrebiteľských úveroch je vo svojich ustanoveniach striktná a prísna, pričom vyžaduje ako nevyhnutnú súčasť každej zmluvy o spotrebiteľskom úvere uvedenie všetkých obligatórnych náležitostí vymienených *expressis verbis* ustanovením § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, pričom neuvedenie, resp. aj nesprávne, zmatečné, neúplné alebo nezrozumiteľné uvedenie niektorej zo zákonom požadovaných obligatórnych náležitostí má rovnaký následok vyplývajúci zo zákona, konkrétne z ust. § 11 zákona o spotrebiteľských úveroch, akoby v zmluve takýto údaj obsiahnutý vôbec. Transponovaná smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.04.2008 bola prijatá s dvojakým cieľom, a to zabezpečiť všetkým spotrebiteľom v EÚ vysokú a rovnocennú úroveň ochrany ich záujmov a uľahčiť vznik riadne fungujúceho vnútorného trhu so spotrebiteľskými úvermi (rozsudok z 5. septembra 2019, POHOTOVOST', C-331/18, EÚ C:2019:665, bod 41.). Z odôvodnenia tejto smernice vyplýva, že jej cieľom je najmä zabezpečiť, aby spotrebiteľ dostal pred uzavretím zmluvy o úvere primerané informácie o spotrebiteľskom úvere v celej EÚ, čo mu umožní porovnať tieto úvery z hľadiska výhodnosti (pozri napr. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Cdo 234/2021 zo dňa 29.09.2021).

41. Možno teda uzavrieť, že na to, aby bolo možné konštatovať splnenie povinnosti veriteľa vyplývajúcej z ust. § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, musia byť údaje uvedené v spotrebiteľskej zmluve nielen formálne, ale zároveň musia byť aj úplné, určité, zrozumiteľné a správne. Súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí dôsledne odôvodnil a uskutočnil matematicky správne prepočty v bode 41. odôvodnenia tohto rozhodnutia, ako aj v bode 42., 44. a 45., keď uviedol, prečo podľa neho tieto informácie v zmluve uvedené nie sú správne, a zároveň nespĺňajú atribút zrozumiteľnosti a určitosti, v dôsledku čoho vyvodil správny záver, že predmetný spotrebiteľský úver je bezúročný a bez poplatkov.

42. Pokiaľ odvolateľ vo svojom opravnom prostriedku poukazoval na rozhodnutia iných odvolacích súdov, odvolací súd poukazuje na ust. § 193 CSP, z ktorého vyplýva, ktorými rozhodnutiami je súd v civilnom sporovom konaní viazaný. Je zrejmé, že žalobcom označené rozhodnutia takými nie sú.

43. Vychádzajúc z uvedeného tak potom neboli naplnené odvolacie dôvody označené žalobcom v jeho opravnom prostriedku. V posudzovanom prípade súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov ku správnym skutkovým zisteniam, a súčasne napadnuté rozhodnutie vychádza zo správneho

právneho posúdenia veci. Zároveň súd prvej inštancie napadnuté rozhodnutie odôvodnil v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP, a preto v súdenom prípade nemohlo dôjsť ani k naplneniu odvolacieho dôvodu v porušení práva žalobcu na spravodlivý proces. K tomuto odvolaciemu dôvodu zároveň odvolateľ neprodukoval žiadnu odvolaciu argumentáciu.

44. V zmysle uvedenej argumentácie pri súčasnom nezistení väd uvedených v ust. § 380 ods. 2 CSP považoval krajský súd závery okresného súdu za správne, vychádzajúce zo zisteného skutkového stavu, ktorý bol náležite právne posúdený, čo viedlo k potvrdeniu napadnutého rozsudku v merite veci (veta prvá výroku). Ako vecne správny potvrdil odvolací súd aj závislý výrok trovách konania napadnutého rozsudku (veta druhá výroku), proti ktorému odvolateľ neprodukoval žiadnu relevantnú odvolaciu argumentáciu a ktorý zároveň plne zodpovedá úspechu sporových strán v prejednávanej veci posúdenému v zmysle relevantných zákonných ustanovení v ňom uvedených.

45. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 CSP pri aplikácii ust. § 262 ods. 1 a ust. § 255 ods. 1 CSP. Žalovaní v rade 1/ a 2/ boli v odvolacom konaní v celom rozsahu úspešní, a preto im vznikol nárok na náhradu trov tohto štádia konania v rozsahu 100 %. Odvolací súd však žalovaným v rade 1/ a 2/ nepriznal náhradu trov odvolacieho konania, keďže im preukázateľne žiadne účelne vynaložené výdavky ako trovy v aktuálnom odvolacom konaní nevznikli (žalovaní nevykonali v odvolacom konaní žiaden procesný úkon). Práve to bol dôvod, pre ktorý súd povolaný

k vydaniu rozhodnutia, ktorým sa konanie končí (odvolací súd), mohol rozhodnúť nielen o nároku na náhradu, ale už aj o nepriznaní náhrady (napriek tomu, že pri striktnom riadení sa textom v rozhodnej právnej úprave by sa mohlo zdať, že tomu tak nie je). Dvojfázové rozhodovanie o trovách konania, predpokladajúce prvé rozhodnutie súdu povolaného skončiť konanie vo veci len o nároku na náhradu a druhé až následné rozhodnutie súdu prvej inštancie o výške náhrady (porovnaj § 262 ods. 1 a 2 CSP) má totiž zmysel len pri pozitívnom vyriešení otázky nároku na náhradu, a naopak, taký zmysel nemá, ak výsledkom uvažovania o nároku na náhradu je záver o neexistencii takéhoto nároku u žiadnej zo strán sporu (u jednej preto, že ju na to neoprávňuje pre ňu nepriaznivý, či ňou zavinený výsledok konania a u druhej preto, že tu buď niet trov majúcich sa nahradiť, alebo sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa odôvodňujúce nepriznanie náhrady). Prezentovaný právny názor vyplýva i z uznesení Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/166/2016 zo dňa 26.10.2016 a sp. zn. 7Cdo/14/2018 zo dňa 28.02.2018.

46. Podľa § 224 CSP súd kedykoľvek, aj bez návrhu opraví v rozsudku chyby v písaní, počítaní, ako aj iné zrejme nesprávnosti. O oprave vydá opravné uznesenie, ktoré doručí subjektom konania.

47. Zároveň odvolací súd konštatuje, že v záhlaví napadnutého rozhodnutia po označení súdu absentuje náležitosť v zmysle ust. § 220 ods. 1 CSP, konkrétne označenie titulu mena a priezviska sudkyne, ktorá rozhodovala vo veci. Odstránenie tejto zrejmej nesprávnosti preto odvolací súd v súlade s čl. 4 ods. 2 Základných princípov Civilného sporového poriadku s použitím § 224 CSP nariadil konajúcemu súdu odstrániť vydaním opravného uznesenia.

48. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti /Exekučný poriadok/ a o zmene a doplnení ďalších zákonov).